

Чорновіл

В'ячеслав Максимович

*Немає в нас бендеровців та москалів,
східних і західних.
Всі ми – народ України*

Володимир

**В'ячеслав Максимович
Чорновіл — відомий
український політик,
державний діяч,
публіцист і журналіст —
народився 24 грудня 1937
року (за документами 1
січня 1938 р.) у с. Єрки
Звенигородського району
(нині Катеринопільський)
Черкаської області**

**Народився В'ячеслав
Максимович у родині
сільських учителів. Мати
Килина Харитонівна (1909
-1985) — учителька
початкових класів, батько
Максим Йосипович (1909
-1987) — викладач
української мови й
літератури.**

В'ячеслав з батьками та сестрою

В'ячеслав Чорновіл до школи пішов 1946 року відразу до 2-го класу (читав з чотирирічного віку). 1955 року закінчив Вільховецьку середню школу із золотою медаллю і того ж року вступив до Київського державного університету ім. Тараса Шевченка на філологічний факультет, а з 2-го курсу перевівся на факультет журналістики

Студент Київського державного університету ім.Тараса Шевченка

З липня 1960 до травня 1963 років В'ячеслав Чорновіл працював на Львівській студії телебачення спочатку редактором, потім — старшим редактором передач.

У травні 1963 року переїхав до Києва, щоб продовжити наукову роботу з історії української літератури.

4 вересня 1965 року виступив разом з Іваном Дзюбою та Василем Стусом у кінотеатрі "Україна" на прем'єрі фільму Параджанова "Тіні забутих предків" з протестом проти арештів української інтелігенції.

За відмову давати свідчення на закритому суді братів Горинів В. Чорновола засудили до трьох місяців примусових робіт.

ЧОРНОВІЛ ВЯЧЕСЛАВ
МАКСИМОВИЧ, 1938 года
рождения

Наступний вирок у листопаді 1967 року — жорстокіший: 3 роки ув'язнення в таборах суворого режиму. Причиною і цього разу виявилася журналістика: Вячеслав Чорновіл уклав документальну збірку "Лихо з розуму"

(Портрети двадцяти "злочинців"), де подав матеріали про арештованих у 1965 році шістдесятників.

Після звільнення 1969 року з великими труднощами вдалося влаштуватися на роботу. Після звільнення 1969 року з великими труднощами вдалося влаштуватися на роботу.

Із Атеною Пашко у Якутії. Літо 1979 року

На початку 1978 року був відправлений етапом на заслання в с. Чаппанду (Якутія), де працював чорноробом у радгоспі, пізніше в Нюрбі — постачальником.

**Під час відомої
страхітної
загальноукраїнської
"зачистки" 1972 року
його арештовують
знову — попереду суд і
вирок: 6 років таборів і
три роки заслання. Це
знову суд над
журналістом.**

**22 травня 1979 року Чорновіл став членом
Української гелсінської групи.**

У квітні 1980 року знову заарештований на засланні за сфабрикованим звинуваченням (фактично — за опозиційні виступи та за участь у Гельсінській групі). Тримав 120-денну голодовку протесту.

1983 року звільнений за протестом прокурора Якутії без права виїзду в Україну.

У квітні 1980 року знову заарештований на засланні за сфабрикованим звинуваченням (фактично — за опозиційні виступи та за участь у Гельсінській групі). Тримав 120-денну голодовку протесту.

1983 року звільнений за протестом прокурора Якутії без права виїзду в Україну.

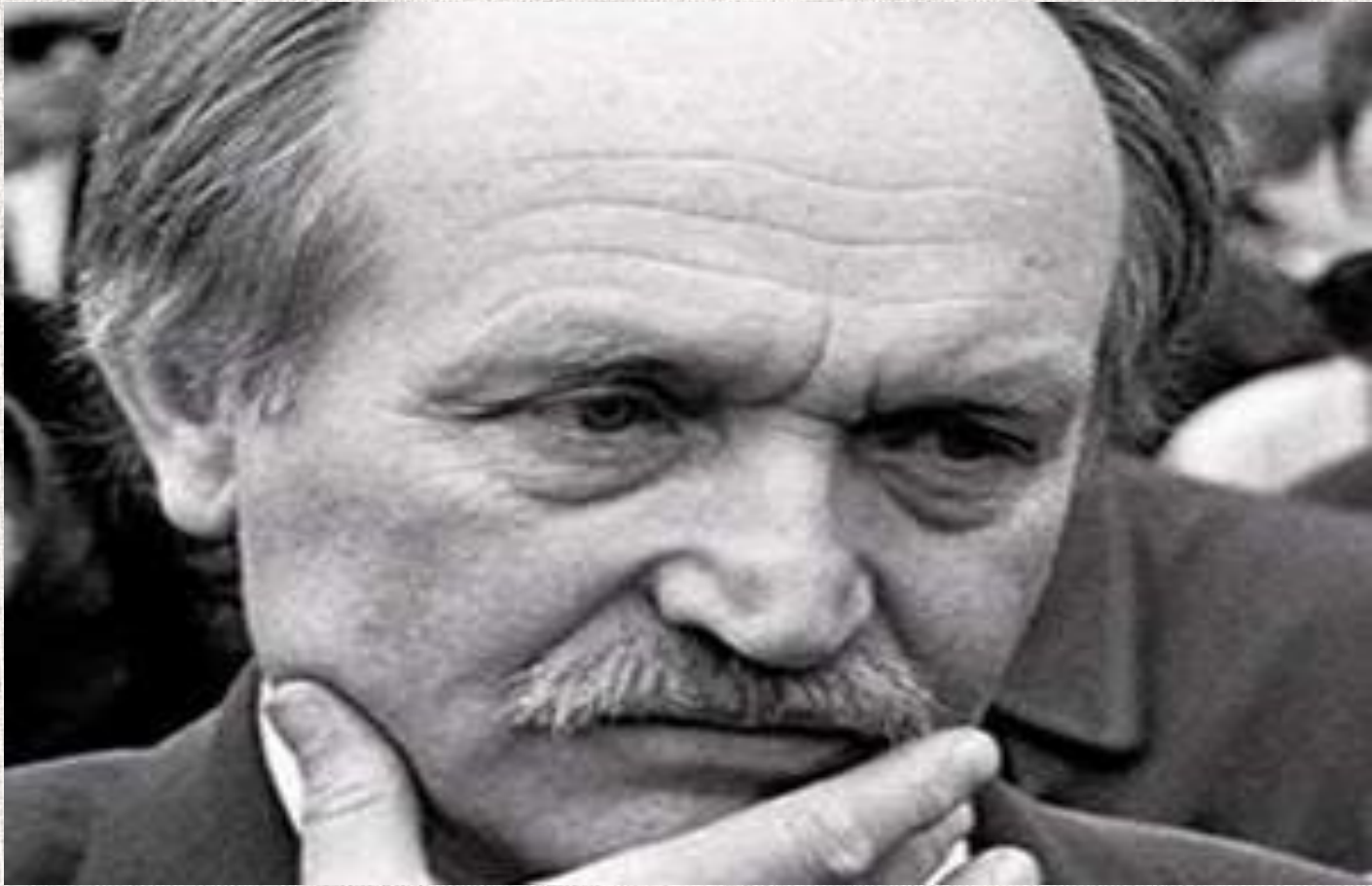
**У травні 1985 року
В'ячеслав Чорновіл
повернувся в Україну. Зміг
улаштуватися на роботу у
Львові тільки кочегаром у
школі-інтернаті.**

**Восени 1988 року разом з
М. Горинем дав інтерв'ю
закордонній журналістці**

**Марті Коломієць, Чорновіл і Горинь звернулися до урядів усіх
держав, щоб їх не приймала жодна країна. Тоді ж звільнений з
роботи з політичних мотивів.**

Улітку 1987 року В. Чорновіл відновив видання "Українського вісника", редактором та автором якого був протягом двох років.

● Від часу створення (8—10 вересня 1989 року) Народного Руху України (НРУ) — член Руху та його Великої Ради, з березня 1992 — співголова, а з грудня 1992 року — голова НРУ.

З квітня 1990 року до квітня 1992 року —

голова Львівської облради та облвиконкому. Восени

1991 року В'ячеслав Чорновіл був кандидатом у Президенти України (2 місце, 7 420 727 голосів або 23,27%).

Народний Рух України

**Вячеслав
ЧОРНОВІЛ**

З квітня 1992 року — на постійній роботі в парламенті України. Народний депутат України двох наступних скликань — 1994 і 1998 років. Керівник депутатської фракції Народного Руху України. З 1995 року член української делегації в Парламентській Асамблеї Ради Європи.

Лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка (1996) у галузі журналістики й публіцистики (у тому числі за твори, раніше інкриміновані як антирадянські) — за збірку “Правосуддя чи рецидиви терору?”, “Лихо з розуму”, книгу “Хроніка таборових буднів”, публіцистичні виступи в пресі.

Лауреат Міжнародної журналістської премії ім. Ніколаса Томаліна (1975). Нагороджений орденом Ярослава Мудрого V ступеня (1997).

Пам'ятник Вячеславу
Чорноволу у Львові

25 березня 1999 року Вячеслав Чорновіл загинув за нез'ясованих обставин в автокатастрофі на шосе під Борисполем.

**Поховано
видатного
українського
державного
діяча на
центральной алеї
Байкового
кладовища. 2000
року присвоєно
звання Героя
України.**

Могила В.М.Черновола на
Байковом кладбище

В'ячеслав Чорновіл і донині залишається стратегічним генієм українського національного самоусвідомлення, структурований практикою філософ дисидентства, людина вершинної суспільно-демократичної думки ХХ століття.

«...»... так багато про це мріялось, так
багато віддано для того...»